

Kjak



Tóri Restorff Jacobsen

Umhvørvið spyr ikki eftir hvør dálkar

Umhvørvið spyr ikki eftir hvør dálkar.Tað sigur Jóannes Eidesgaard og ber hetta brá av, at hesin skilagóði maður ynskir at taka co2útlátið í álvara.

Men við nýggjasta umhvørvisavgjaldinum prógvar figgjarmálaráðharrin at so er ikki, heldur leggur uppskotið upp til at økja um co2 útlátið.

Ein av undanmonnunum hjá Jóannesi, Bárður Nielsen,

gjørði nakað tað sama, tá hann fyri nøkrum árum síðani gjørði tað nógv dýrari at koyra diesel enn bensin . Hetta hóast hann átti at vita, at ein dieselrikin bilur letur munandi minni co2 út enn ein samsvarandi bensinrikin bilur. Nú kostar ein bensinbilur 2470 kr um árið í vegskatti, har sami bilur við dieslmotori skal gjalda 3690 kr. Hetta leggur sjálvandi upp til at fólk ogna sær ein

bensinbil, havandi í huga at dieselbilur aloftast eisini eru dýrari at keypa.

Og tá nú Figgjarmálaráðið ætlar at hækka avgjaldið á diesel 5 ferðir so nógv sum til bensin, eru økunomisku fyrimuninirnir við teimum umhvørvisvinarligu dieselbilunum torførir at fáa eyga við. Men so er ikki við teimum fyrimununum tá tað snýr seg um umhvørvið.

Fyri at seta tað upp svart

upa hvítt havi eg valt at taka eina samanbering við:

Audi A3 árg. 2010 1,6 bensin, co2 útlátið er 162 g/km

Audi A3 árg. 2010 1,6 diesel, co2 útlátið er 109 g/km.

Tølini tala fyri seg. Bensinrikni bilurin letur helmingin meiri co2 út enn sami dieselrikni bilurin.

Ístaðin átti Jóhannes at skeitt eftir dønum, ið taka fakligheitina í álvara og lata

bilar gjalda alt eftir, hvat fyri umhvørvismerking teir hava - frá A hjá teimum mest umhvørvisvinarligu til G hjá bensinslúkarum. Eisini eru donsku avgjældini ymisk alt eftir, um dieselmotorurin hevur partikkulfiltur ella ikki.

Var Jóannes nú ein skilamaður, so kom hann við einum betri uppskoti har atlit vóru tikin til co2 útlátið og fylgt fakta, heldur

enn at lurta eftir gomlum mytum um, at bensin dálkar minni enn diesel. Tað hevði gagnað bæði Landskassa og umhvørvi okkara.



Bergtóra Høgnadóttir Joensen

Atgongumerkið til miðnámsskúla

Gleðiligt, at rúmd skal vera fyri, at ung fáa møguleikan fyri miðnámsútbúgving – hóast karmarnir hjá fleiri teirra eru undir alt lágmark. Men ein bólkur er, sum oftast dettur burturímillum í útbúgvingarprátinum.

Hugsi um tey vaksnu sum als ikki sleppa á miðnámsskúla, tí tey ikki hava 9. flokk.

Dugni hevur sum hin einasti, eitt tilboð til hesi, sum hava skerdan arbeidsførleika av fysiskum, sálarligum ella sosialum ávum. Nøkur teirra eru orðblind.

Í 2009 var bert rúmd fyri helvtina av umsøkjakjurunum til skúlan hjá Dugni. Í summar slapp á leið bert triði hvør umsøkjari innum gátt.

Kortini er einki sum bendir á í figgjarlógini, at ætlanin er at skapa størri rúmd fyri hesum málbólkinum so fleiri teirra fáa møguleikan at sleppa á skúlabonk komandi ár.

Landsstýrið hevur sostatt valt ikki at raðfesta, at hesi vaksnu fólkinu skulu fáa atgongumerkið til miðnámsútbúgving.

Kundi tískil hugsað mær, at figgjarnevndin kannaði, hvat tað kostar at nøkta eftirspurningin, so allir umsøkjarnir til Dugni skúlan fáa ein møguleika fyri at sleppa á miðnámsskúla.

Vit vita, at tað eru serliga tey sum onga útbúgving hava, sum eru í vanda fyri at gerast arbeidsleys og at truplast er hjá teimum at fáa eitt starv.

Vit mugu geva øllum, sum hava ynski og áræði møguleikan at sleppa á skúlabonk.



Helgi Abrahamsen
løgtingsmaður

Bankapakkarnir virka sum ætlað

Allar deildirnar hjá Eik banka eru framvegis opnar, starvsfólkini eru tey somu, og eingin hevur mist sína uppsparing. Sigast má, at bankapakkarnir virka sum ætlað

Fyri tveimum árum síðani samtykti løgtingið at seta fyrsta av trimum bankapakkum í gildi fyri Føroyar. Eitt av endamálunum við pakkunum var at skapa álit á bankarnar, fyri at kundarnir ikki skuldu stilla seg í bíðirøð, fyri at taka uppsparða peningin út. Bankapakki I skuldi tryggja, at eingin misti nakað, hóast ein banki fór av knóranum.

Tað var eitt samt løgting, sum avgjórði at seta bankapakka I í gildi fyri Føroyar. Tó vístu Tjóðveldi og Miðflokkurin á, at eftir teirra tykki høvdu føroysku bankarnir ikki so nógv brúk fyri bankapakkunum, tí teir høvdu ikki sett seg í somu vandar, sum danskir bankar. Flokkarnir søgdu, at figgjarmarknaðurin var danskt

málsøki, og hetta fór at hava við sær, at føroysku bankarnir vórðu noyddir at gjalda inn í eina skipan, sum hevði til endamáls at bjarga donskum bankum.

”Enn einaferð eru tað tey, ið ikki hava tikið lut í ella fingið vinning av spekulasjon og virðisflutningi, ið skulu gjalda fyri, at tey, ið hava fingið vinning, verða bjargað”, søgdu flokkarnir í álitinum til uppskotið.

Men í dag mugu vit staðfesta, at hetta gjørdist ikki veruleikin. Føroysku peningastovnarnir vóru als ikki uttanfyri vandastøðu, og tær útreiðslur, sum bankarnir hava havt av bankapakkunum, eru ikki farnar til at bjarga partaeigarunum, tí teir hava allir mist sítt.

Endamálið við bankapakkunum

var at skapa álit á bankarnar, og um ein banki fór av knóranum, so skuldu pakkarnir tryggja, at viðskiftafólkini ikki mistu tað, sum tey høvdu innistandandi.

Vit kunnu tí staðfesta, at bankapakkarnir hava virka júst so sum ætlað. Deildirnar hjá Eik eru framvegis opnar, starvsfólkini eru tey somu, og eingin hevur mist sína uppsparing. Vit kunnu róliga siga, at vit við bankapakkunum hava fingið figgjarligt støðufesti.

Høvdu vit harafturímóti yvirtikið figgjarøkið og figgjareftirlitið, so sum CHE-samgongan arbeiddi við, so hevði støðan í dag verið ein heilt onnur.